

Изх. №
София, 2009 год.

**Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

ОТНОСНО: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, № 902-01-33 , внесен от МС на 20.10.2009 год.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО СТОЯНОВА,

Във връзка с внесения в Народното събрание проект на закон за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България има следните предложения и допълнения:

1. Създава се нов параграф 7а със следното съдържание:

§ 7а. Чл. 27, ал. 1, т. 1 се изменя така:

„1. приходи в резултат на разпределение на дивиденди от местни и чуждестранни юридически лица.”

2. Създава се нов параграф 10а със следното съдържание:

§ 10а. Чл. 44 се изменя така:

„Печалби и загуби от разпореждане с акции, търгуеми права на акции или дялове в търговски дружества

Чл. 44. (1) При разпореждане с акции, търгуеми права на акции или дялове на местни и чуждестранни лица, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат:

1. се намалява с печалбата, определена като положителна разлика между продажната цена и документално доказаната цена на придобиване на тези акции, търгуеми права на акции или дялове, и

2. се увеличава със загубата, определена като отрицателна разлика между продажната цена и документално доказаната цена на придобиване на тези акции, търгуеми права на акции или дялове.

(2) Алинея 1 не се прилага, ако:

1. Данъчно задълженото лице не е притежавало акциите, търгуемите права на акции или дяловете непрекъснато за период от две години; или

2. Участието на данъчно задълженото лице в капитала на дружеството е по-малко от 20 на сто.

(3) Алинея 1 се прилага съответно и в случаите на замяна на акции или дялове при условията на чл. 131.”

3. Създава се нов параграф 22а със следното съдържание:

§ 22а. Към чл. 194, ал. 3 се добавя нова точка 4:

„4. Чуждестранно лице, при условие че е притежавало за непрекъснат период от 2 години поне 20 на сто от капитала на местното лице”.

4. Създава се нов параграф 22б със следното съдържание:

§ 22б. Чл. 196 се изменя така:

„Печалби от разпореждане с акции, търгуеми права на акции или дялове в дружества

Чл. 196. (1) Не се облагат с данък при източника доходите от разпореждане с акции, търгуеми права на акции или дялове на местни лица.

(2) Алинея 1 не се прилага, ако:

1. Данъчно задълженото лице не е притежавало акциите, търгуемите права на акции или дяловете непрекъснато за период от две години; или

2. Участието на данъчно задълженото лице в капитала на дружеството е по-малко от 20 на сто.

(3) Алинея първа се прилага съответно и в случаите на замяна на акции или дялове при условията на чл. 131.”

5. Създава се нов параграф 34а със следното съдържание:

§ 34а. Периодът от две години по чл. 44, ал. 2, т. 2 и чл. 196, ал. 2, т. започва да тече от покъсната от следните дати:

1. Датата на придобиване на участието на данъчно задълженото лице в капитала на дружеството;

2. 1 януари 2010 г.

6. Създава се нов параграф 34б със следното съдържание:

§ 34б. Разпоредбите на чл. 202а се прилагат за доходи начислени след 31 декември 2006 г. За доходи начислени през 2007 и 2008 година годишната данъчна декларация по чл. 202а, ал. 4 се подава в срок до 31 декември 2010 година.

7. Създава се нов параграф 34в със следното съдържание:

§ 34в. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 29.12.2005 г., в сила от 1.01.2006 г., изм., бр. 30 от 11.04.2006 г., в сила от 12.07.2006 г., бр. 33 от 21.04.2006 г., изм. и доп., бр. 34 от 25.04.2006 г., в сила от 1.01.2008 г., изм., бр. 59 от 21.07.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз - 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 63 от 4.08.2006 г., в сила от 4.08.2006 г., доп., бр. 73 от 5.09.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 80 от 3.10.2006 г., в сила от 3.10.2006 г., бр. 82 от 10.10.2006 г., изм. и доп., бр. 86 от 24.10.2006 г., в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България

към Европейския съюз - 1.01.2007 г., изм., бр. 95 от 24.11.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 105 от 22.12.2006 г., изм., бр. 46 от 12.06.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., бр. 52 от 29.06.2007 г., в сила от 1.11.2007 г., бр. 53 от 30.06.2007 г., в сила от 30.06.2007 г., бр. 57 от 13.07.2007 г., в сила от 13.07.2007 г., бр. 59 от 20.07.2007 г., в сила от 1.03.2008 г., изм. и доп., бр. 108 от 19.12.2007 г., в сила от 19.12.2007 г., бр. 109 от 20.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., изм., бр. 36 от 4.04.2008 г., бр. 69 от 5.08.2008 г., доп., бр. 98 от 14.11.2008 г., изм. и доп., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 1.05.2009 г., изм., бр. 32 от 28.04.2009 г., доп., бр. 41 от 2.06.2009 г., в сила от 1.07.2009 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 17 се създава нова ал. 7:

„(7) Когато свързани лица договарят сделка помежду си, те могат да изискат от Националната агенция по приходите предварително становище относно приемливото ценообразуване по тази сделка за целите на българското данъчно облагане. Условието за издаване на становището се определят от министъра на финансите. Размерът на дължимата от заинтересованите страни държавна такса се определя от Министерския съвет.”

2. В заглавието на раздел III на Глава шестнадесета се премахват думите “Процедура за” и думата “прилагане” се изписва с главна буква.

3. В чл. 135, ал. 1 думите “процедурата по” се заменят с думите “реда за”.

4. В чл. 135, ал. 2 думите “след удостоверяване на основанията за това” се заменят с думите “пряко от платеща на дохода, след предоставяне на необходимите за това документи.”

5. В чл. 136 думите “пред органа по приходите” се заличават.

6. В чл. 137, ал. 1 се отменя.

7. В чл. 137, ал. 2 се премахват думите „в искането по ал. 1 или”.

8. В чл. 137, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 стават съответно ал. 1, ал. 2 и ал. 3.

9. Чл. 138 се отменя.

10. Чл. 139 се отменя.

11. В чл. 140, ал. 1 думите „искане по чл. 137, ал. 1 се подава” се заменят с „представянето на документите за удостоверяване на обстоятелствата по чл. 136, ал. 1 става”.

12. В чл. 140, ал. 3 се отменя.

13. Чл. 141 се отменя.

14. Чл. 142 се отменя.

Мотиви

Предлаганите промени преследват четири основни цели:

1. Данъчно неутрален холдингов режим.

Предложените промени в чл. 27, 44, 194 и 196 на ЗКПО въвеждат данъчно неутрален холдингов режим в България („Режимът”).

Главната цел на Режима е модернизиране и увеличаване конкурентоспособността на българската данъчна система предвид преобладаващите принципи и практики в европейските държави.

По данни на Международната служба за данъчна документация (*International Bureau of Fiscal Documentation – “IBFD”*), мнозинството европейски държави, включително държави от региона на централна и източна Европа, прилагат един или друг вид благоприятен режим спрямо доходите от дивиденди и от разпореждане с дялове или акции на търговски дружества.

Доход	Наличие на благоприятен режим	Държави
Дивиденди (от извън ЕС)	Да (22 държави)	Австрия, Белгия, Германия, Дания, Естония, Испания, Италия, Кипър, Латвия, Литва, Люксембург, Малта, Норвегия, Обединеното кралство, Полша, Словения, Унгария, Франция, Холандия, Чешката република, Швейцария, Швеция
	Не (7 държави)	България , Гърция, Ирландия, Обединеното кралство, Португалия, Румъния, Словашката република, Финландия
Доходи от продажба на дялове/акции	Да (22 държави)	Австрия, Белгия, Германия, Дания, Естония, Ирландия, Испания, Италия, Кипър, Литва, Люксембург, Малта, Норвегия, Обединеното кралство, Словения, Унгария, Финландия, Франция, Холандия, Чешката република,

		Швейцария, Швеция
	Не (7 държави)	България , Гърция, Латвия, Полша, Португалия, Румъния, Словашката република.

Справката е изготвена от данъчни експерти на КРИБ

Ако бъде въведен, Режимът би премахнал данъчните стимули за български групи да използват чужди държави за установяване на холдингова структура, което би съкратило техните административни разходи. Също така, Режимът би увеличил стимулите на международни групи да използват България като благоприятна холдингова юрисдикция за развитие на проекти на Балканския полуостров. В това отношение България би била предпочитана държава в сравнение с Румъния или Гърция, в които все още не е въведен данъчно благоприятен холдингов режим.

Следва да се има предвид, че Режимът по същество не цели освобождаване на определени групи доходи от облагане, а намаляване на възможността от двойно данъчно облагане на тези доходи. Дивидентът произтича от печалба, която вече е обложена с корпоративен данък при дружеството, което го разпределя. Същото се отнася в голяма степен и за печалбите от разпореждане с акции или дялове. Например, ако акционер придобие акции в дружество А на стойност 100 и то впоследствие реализира печалба от 10, след облагане с корпоративен данък печалбата на дружество А би била 9. Ако тази печалба не бъде разпределена към акционера, а вместо това той продаде акциите си, реализираната от него печалба, в която би се съдържала стойността на неразпределената от дружеството печалба от 9, би била обложена отново с корпоративен данък. Режимът би премахнал възможността от подобно двойно данъчно облагане.

Режимът не би представлявал скрита държавна помощ или нелоялна данъчна конкуренция. Напротив, ако бъде приет, България би създавала възможности, които вече съществуват в много европейски държави и са в пълно съответствие с правните и политически ангажменти на България като част от ЕС.

Предлаганите условия за действието на Режима спрямо печалбите от разпореждане с акции и дялове (т.е. двугодишен минимален срок на притежание на акциите или дяловете и минимален праг на участие в капитала на съответното търговско дружеството) целят ограничаване на евентуални неблагоприятни фискални ефекти за бюджета, включително случаите на некоректна употреба на Режима с цел отклонение от данъчно облагане. Освен това изрично е уредено, че предвидените данъчни облекчения за печалби от разпореждане на акции и дялове биха могли да бъдат приложени след период от поне 2 години, през който период те ще оказват мотивиращо влияние за инвеститорите в България чрез холдингови дружества, без да имат негативен ефект върху държавния бюджет.

Що се отнася до действието на Режима спрямо доходите от дивиденди, следва да се има предвид, че настоящото данъчно законодателство вече освобождава от облагане тези доходи, когато са реализирани в рамките на ЕС. Режимът разширява обхвата на освобождаването, като ще се прилага спрямо доходи от дивиденди независимо от това на коя държава е местно лице дружеството, което ги разпределя или получава. В това отношение Режимът насърчава както международните инвестиции в България от предприятия извън ЕС (например, от САЩ), така и инвестициите на български предприятия в държави извън ЕС.

2. Уточнение относно приложимостта на чл. 202а към доходи, начислени от 1 януари 2007 г.

Във връзка с изпратеното мотивирано становище от Европейската комисия (ЕК) по нарушение No 2007/4881 и предложените законодателни промени в § 23 от проектозакона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, България признава прилагането на различно данъчно третиране на местни лица и чуждестранни лица от ЕС/ЕИК. Това неравнопоставено третиране е започнало от датата на присъединяване на страната в ЕС (т.е. 1 януари 2007 г.).

С цел избягване на субективни интерпретации относно приложимостта на чл. 202а от проектозакона по отношение на минали периоди, предлагаме това да бъде изрично уредено в Преходните и заключителни разпоредби на закона.

3. Предварителни становища относно приемливото ценообразуване при сделки между свързани лица.

Предлаганата промяна е в унисон с тенденциите във всички развити и развиващи се данъчни системи. Възможността за постигане на предварителна сигурност относно данъчно допустимите цени при големи сделки между свързани лица би дала важна данъчна предсказуемост в България за международните стопански групи. Практиката на по-развитите данъчни юрисдикции показва, че определянето на такса за тази специфична услуга не се възприема от бизнеса като нещо неестествено, доколкото издаването на становището изисква работа на висококвалифицирани специалисти.

4. Пряко прилагане на данъчни спогодби.

Действащият по същество разрешителен режим за прилагане на облекченията, предвидени в СИДДО, е изключително бюрократичен и не отговаря на динамиката на икономическите

отношения в условията на свободен пазар. Първоначалната идея за въвеждането на процедурата през 2003 г. беше да се създаде сигурност за бизнеса при прилагането на СИДДО, като органите по приходите издават предварително становище за всеки конкретен случай. Становището, с което се разрешава прилагането на СИДДО обаче, не е неотменим административен акт, а подлежи на последващ контрол при ревизия. Въпреки това в хода на процедурите за прилагане на СИДДО органите по приходите изискват множество документи, значителна част от които не са свързани пряко с доказването на основанията за прилагане на СИДДО. Нашето предложение е на българските предприятия да са даде възможност да прилагат пряко облекченията, предвидени в СИДДО, като законосъобразността на действията им ще бъде обект на последващ контрол при извършване на ревизии.

Алтернативно, действащата процедура за прилагане на СИДДО може да се запази като правна възможност за задължените лица, ако желаят, да получат предварително становище от органите на НАП с цел постигане на сигурност при прилагане на облекченията по спогодбите.

Предложените от МФ промени в ЗКПО (§ 21 от проекта на ЗИД на ЗКПО) за възстановяване на платения данък при източника от чуждестранни лица, които са местни лица на страна членка от ЕС и/или ЕИП, поставя множество формални изисквания за упражняване на правото от страна на чуждестранните лица и на практика няма да се превърне в работещо решение.

С уважение,

Евгений Иванов

Изпълнителен директор